

T.C

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM BÖLÜMÜ

[DİPLOMA PROJESİ KAPSAMINDA HAZIRLANAN ARAŞTIRMA VE UYGULAMA
RAPORU]

Eser Adı:

-PURİM-

HAZIRLAYAN

ELİF POLAT

201303047

YÖNETEN

DOÇ. DR. CEMİLE DİDEM ÖZİŞİK

ERZURUM 2024

İÇİNDEKİLER

1.BÖLÜM:ARAŞTIRMA RAPORU

1.1 Kavramsal Sanat Ve Tarihçesi.....	3
1.2.Kavramsal Sanat Sanatçıları.....	4
1.3.Kavramsal Sanatta Sanatçı Örneği, Ai WeiWei.....	5
1.4.Sanatçının Eser Örneği, “Ayçiçeği Çekirdekleri”.....	6
1.5 Kavramsal Sanatta Düşünce ve İfade.....	7

2.BÖLÜM:UYGULAMA RAPORU

2.1.Uygulama yapılışı.....	9
2.2.İçerik ve biçime yönelik saptamalar.....	11
2.3.Uygulamanın düşünsel yönü.....	22

RESİMLER.....	23
---------------	----

KAYNAKÇA.....	2
---------------	---

8

ÖZGEÇMİŞ.....	27
---------------	----

1.BÖLÜM

ARAŞTIRMA RAPORU

1.1.Kavramsal Sanat ve Tarihçesi

İkinci Dünya Savaşı sonrasındaki formel sanat eğilimlerinin her türüsüne karşı bir tepki olarak ortaya çıkan **“Concept Art”(Kavram Sanatı)** vurgusu, terim olarak ilk kez 1961’de **Henry Fiynt** tarafından kullanılmıştır. Formlara karşı düşünceler ve birden fazla düşünceye de açılan kavramlar önerilmeye başlanmıştır. **Sol LeWitt “Paragraphs on Conceptual Art”**’ı 1967’de kaleme almış, bu metin adeta bir Kavramsal Sanat bildirgesi olarak görülmüştür. 1969’da bu kez **“Sentences on Conceptual Art”**’ı kaleme almış, burada düşünceyi kavramdan ayırarak, bir kavramın birden fazla düşünce taşıyabileceği konusunun altını çizmiştir. Bu metinle hem kendisi, hem de diğer Kavramsal sanatçılar için adeta bir manifesto ortaya koyduğunu birçok kaynak savunur.

Kavramsal sanatla uğraşanlar form yerine kavram önermekle içerik ile ilgili olana yöneldiklerini ortaya koymakla kalmıyor, dil olgusunun obje ile yer değiştirdiğine dair bir sinyal de yakmış oluyorlardı.02-23 Aralık 1966’da **Mel Bochner** tarafından **New York Visual Arts Gallery School of Visual Arts**’da düzenlenen ilk Kavramsal Sanat sergisidir. Geniş anlamda ,sanatı kuramsal düzlemde çözümlemeyi, yapısını araştırmayı ve yeniden tanımlamayı amaçlayan, mantık felsefe gibi zihinsel süreçlerle yakından ilişkili bir sanattır. Kavramsal Sanat’ın salt tek başına varlık göstermesi tatmin edici olamamış ancak 60’lı yıllarda nesneyi reddeden veya reddettiği gözlenen ne kadar hareket varsa(Art Povera, Happening, Performans sanatı, Body art, Process art, Video art ,Environmental art, Land art vb.) varsa hepsinden yararlanmıştır. Tüm bu sanatların ortak özelliği düşünceyi kavramı iletmede araç olarak dili, çeşitli nesnelere ,insanın kendisini ya da doğayı kullanmalarına karşın, bu göstergelerin hiçbir zaman sanat yapıtı olarak algılanmamasının gerekliliğidir. Bu sanatlarda eğer bir yapıt aranıyorsa bu ancak sanatçının iletmek istediği düşünce ve kavramdır. Kavramsal Sanat, sanatsal üretimi ,izleyicinin edilgen seyrine sunulmuş üstün bir meta yada fetiş olmaktan kurtarmayı amaçlayan köktenci bir girişim olarakta tanımlanır. Bu bağlamda Kavramsal Sanat ,1960-70 arası dönemin sanatsal yaklaşımının özel adı olarak alındığında, sanat nesnesinin üretimini bütünüyle terk etmeyi amaçlayan bir yaklaşımdan söz edilmektedir.

Öncesinde Kavram Sanatı şeklinde beliren, ancak 60'lı yıllarda Kavramsal Sanat tanımlaması altında ortaya çıkan, birçok alanda ve aracı kullanarak kendini gösteren ve özellikle uygulamalarında sınır tanımayan bir çöşku ile dikkat çeken bu sanat olgusu iki şekilde kendini gösterir: "Biri kavram, dolayısıyla düşüncelere dayanan boyutu, diğeri ise deneysel olan taraftır." Birinde düşünceden oluşa, diğesinde de oluştan düşünceye varan iki temel yöntem gözlenir. Deneysel yöntem, oluştan düşünce yaratmaya yönelenlerde mutlak temsil, bilinç, bilinçlilik durumlarının karşıtlarıyla yarattığı durumlar söz konusudur.

Bu deneylerde maddi boyut beklentisi hiç bulunmadığından, mutlak temsil yokluğu da devrededir. Tüm otorite, statü, disiplin, dokunulmazlık vb. yanlarla ilişki kopartılmıştır. İşte bu yöndeki kopuşa neden olan ilk isim **Duchamp**'tir.

Sanat var olduğu günden itibaren zaten kavramlara hep ilişkide olmuştur fakat ilk defa Duchamp ile sanatta kavram, araç olmaktan çıkarak ,amaç olarak önerilmiştir. Bu noktada Duchamp'ın- hem karşı olduğu ,hem de sanatının gelişmesinde öne ve yanına aldığı-sanatın salt kendi argümanlarıyla hareket eden yanını(boya ,firça ,tuval vb) reddederek, buna karşı "hazır yapım" larla aklın hizmetine sokulan bir sanat önermesi önemlidir ..Duchamp'ın bilindiği üzere sanata bakışının erken yıllarında, özellikle günün modası olan kübist, hatta öncesinde empresyonist işler de yaparak, kuram meselesinin tam üzerine gitmeden kendine göre bir sanat soruşturmasına başlaması da ayrı bir değer noktasıdır.

Böylece retinaya dayalı olan sanatı yıkan, yerine düşünceye dayalı bir sanata giden yolun taşlarını döşemesi önemlidir. Sanat,Goya'nın elinde farklı bir konuma giriş yaparken, yaklaşık bir yüz yıl sonrada Duchamp aracılığıyla bambaşka bir konuma giriş yapmıştır. Duchamp'ın önerisinden elli yıl sonra Kavramsal Sanat'a baş koyanlar, Duchamp'ın sadece etki alanını genişletmişlerdir. Bisiklet Tekerleği,1913 tarihli çalışmasında ,tabureye bir özne yerine nesne oturtan Duchamp ,nesne-özne yer değiştirmesiyle kavram ve kavramsallaştırmaya yönelik hareketini böylece başlatmıştır. Duchamp'ın burada önerdiği sanat "kavram", dolayısıyla "**kavramsallaştırma**" olmuştur. İşte kavramsal sanat tam da bu noktada başlar.

1.2.Bazı Kavramsal Sanat Sanatçıları;

Marcel Duchamp, Joseph Kosuth, Yoko Ono, Ai Weiwei, Yves Klein, Marina Abramovic, Sol LeWitt, Joseph Beuys ve On Kawara Ergül Özkutan, Hale Tenger ve Şeyma Reisoğlu kavramsal sanatı benimseyen sanatçılardır.

Ekonomik faaliyetler, tarih boyunca insan yaşamının merkezinde yer alarak, teknolojik devrimlerin gerçekleşmesinde ve toplumsal yaşamın şekillenmesinde önemli bir rol oynamıştır. İnsanlar, sınırsız ihtiyaçlarını karşılamak için sürekli çaba göstermişlerdir. Devletler ticaretin ve rekabetin gelişmesinde kritik rol oynarken, toplumlar refahı artırmayı hedeflemiştir.

Sanayi Devrimi, insanın ekonomiyle olan ilişkisini kökten değiştirmiş, küresel ekonomileri alt üst etmiş ve kapitalizmin yayılmasına neden olmuştur. Bu devrimle birlikte köylüler işçilere, kentsoylular burjuvalara dönüşmüş ve "sınıfların çağı" başlamıştır. Kentleşme, bireyselleşme, sekülerleşme ve emperyalizm bu dönemin sonuçlarıdır.

Günümüzde, devletlerden ziyade küresel şirketlerin egemen olduğu bir dünya düzenine geçilmiştir. 19. yüzyılda büyük servetlere sahip Yahudilerin, bu servetlerini büyüterek dünya siyasetinde etkili bilinmektedir. Bu güç, bilgi kaynakları, vakıflar, sağlık kuruluşları, ticari birlikler, devlet bürokratları, istihbarat servisleri, siyasi partiler, medya, sanat ve spor gibi alanlarda etkisini göstermektedir.

Toplumlar bu güç karşısında bilinçsiz olup, özgür ve bağımsız olduklarını düşünseler de Atatürk'ün dediği gibi, "Tam bağımsızlık, her alanda tam bağımsızlık demektir." Bu bağımsızlığın eksikliği, ulusun gerçek bağımsızlığından yoksun olduğu anlamına gelir.

Artık devletlerin değil küresel şirketlerin egemen olduğu yeni bir dünya düzenine gittiğimiz ve hatta içinde bulunduğumuz tezi, spekülasyon değil gerçektir! Projenin yapılış amacı ise siyonistlerin dünyayı nasıl yönettiği hakkında hem farkındalık yaratmak hemde sisteme karşı bilinçsiz olanları yahut bilinçli olupta sorumsuz olanları eleştirmektir.

2.2.İÇERİK VE BİÇİME YÖNELİK SAPTAMALAR

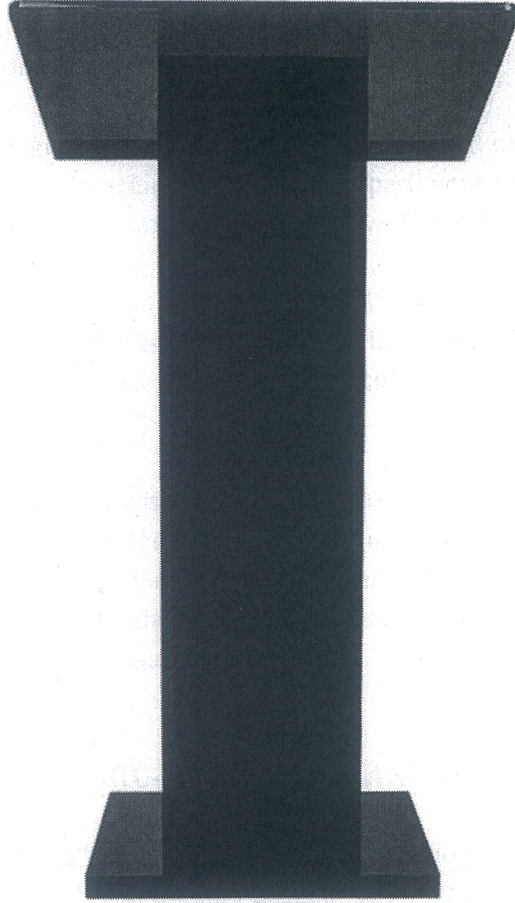
1.8.Proje Kapsamında Göstergeler ve Sembolleri

Kürsü Nedir?

Kürsü , kutsal kitap okuma, ders veya vaazda olduğu gibi yüksek sesle okumaya destek olarak belge veya kitapların yerleştirildiği, eğimli üst kısmı olan bir okuma ve konuşma yapma masasıdır . Kürsü genellikle ahşap veya metal bir platformdur. Genellikle topluluk önünde konuşma veya sunum yapmak için kullanılan bir mobilya parçası olarak da tanımlanır. Kürsüler bir stand veya başka bir destek biçimine tutturulur. Göz temasını kolaylaştırmak ve seyirciye bakarken duruşu iyileştirmek için kürsülerin yüksekliği ve eğimi ayarlanabilir. Konuşmacı adı verilen kürsüden okuyan insanlar bunu genellikle ayakta dururken yaparlar.

Modern öncesi kullanımda, *kürsü* kelimesi özellikle "*Kutsal Kitap derslerinin (derslerin)* söylendiği veya okunduğu okuma masası veya standına" atıfta bulunmak için kullanılıyordu .

1905 tarihli bir sözlüğün "terimin yalnızca kürsüden bağımsız olarak belirtilen sınıfa [kilise kitap standları] uygun şekilde uygulandığını " belirtir. Ancak 1920'lere gelindiğinde terim daha geniş bir anlamda kullanılıyordu; örneğin Carnegie Hall'de ki bir anma törenine atıfta bulunularak "konuşmacıların konuştuğu kürsü siyahla kaplanmış" olarak belirtildi. Kürsü sadece işlevsel bir eşya değildir, aynı zamanda sembolik bir öneme de sahiptir.

KÜRSÜ

Kürsünün Göstergeleri ve Sembolizmi

Otorite ve Güç Açısından kürsü, Kürsü geleneksel olarak **otorite** ve **gücün** sembolü olarak kabul edilir. Bir kişi kürsünün arkasına geçtiğinde, genellikle dinleyicilere konuşma veya sunum yapma yetkisine sahip olduğu algısı oluşur. Bu nedenle, kürsü, konuşmacının veya sunucunun otoritesini vurgular.

Saygı ve Dikkat Çekme Açısından kürsü, Kürsü topluluk önünde saygı ve dikkat çekme amacıyla kullanılır. Kürsünün yüksekliği ve dikkat çekici tasarımı, izleyicilerin dikkatini çekmeye yardımcı olur ve konuşmacıya odaklanmalarını sağlar.

Temsil Edilen İdeoloji ve Değerler Açısından kürsü, Kullanıldığı bağlamda temsil edilen ideoloji ve değerleri yansıtabilir. Örneğin belirli bir siyasi parti veya organizasyonun etkinliklerinde kullanılan kürsüler, o partinin **ideolojisini** ve değerlerini temsil edebilir. Sanat ve estetik açısından kürsü,

Sanat ve Estetik Açısından Kürsü, Tasarımı ve estetiğiyle de sanatsal bir öneme sahiptir. Farklı malzemeler, şekiller ve süslemelerle tasarlanan kürsüler, sanatsal bir ifadenin aracı olarak görülebilir.

Kürsü sadece işlevsel bir mobilya parçası olarak kullanılmamıştır, aynı zamanda sembolik bir önemde sahiptir. Otorite, güç, saygı, temsil edilen ideoloji ve sanat gibi kavramları da temsil eder. Diploma Projesi kapsamında kullanılan Kürsü, bu sembolik anlamları ve göstergeleri dikkate alınarak tasarlanmıştır. Kullanılan Kürsü içerdiği sembolik anlamları ile projenin amacını ve mesajını iletecek şekilde tasarlanmıştır.

DAVUD YILDIZI-DAVUD MÜHRÜ-DAVUD KALKANI NEDİR?

"Davut Yıldızı", "Davud Mührü" veya "Davud Kalkanı" gibi değişik isimlerle adlandırılan, alt köşeli veya altı uçlu bir yıldızdır ki, iki eşkenar üçgenin eşit noktalardan birbirini çapraz olarak kesilmesi ile meydana gelmiştir.

“Davud Yıldızı”

Davud Yıldızı'nın Tarihçesi:

Davud Yıldızı, Ahd-i Atik'te de Talmud'da da bu tabirlerin(Davud Mührü-Davud Kalkanı) hiçbiri geçmemektedir. Geçmiş eski çağlara kadar inen bu sembol, önceleri başka toplumlarda da beş köşeli yıldızla birlikte bir süs ve bir büyü işareti olarak kullanılmıştır. Fakat altı köşeli yıldız, beş köşeli yıldızdan çok daha önce ortaya çıkmıştır. Tarihî gerçekler altı köşeli yıldızın, beş köşeli yıldızdan en az 3000 yıl önce görüldüğünü belirtmektedir. Altı köşeli yıldızın, Bronz Çağından çok daha önceleri bir süs ve bir büyü işareti olarak kullanıldığı görülmüştür. Bazı kültürlerde, Yukarı Mezopotamya ve Britanya'nın bazı bölgelerinde Demir Çağı, Örnekleri bulunmuştur. Bazan da Yahudiler tarafından zaman zaman lamba ve mühür gibi yahudi el işi eşyaları üzerinde herhangi bir özel anlam ifade etmeksizin kullanıldığı görülmüştür.

Buna dair en eski ve çarpıcı örnek M.Ö. VII. yüzyılda Sidon'da bulunan Joshua b. Asayahu'ya ait bir mühüredir. ikinci Mabed döneminde altı köşeli yıldız, Süleyman Mührü olarak bilinen beş köşeli yıldızla birlikte Yahudi ve yahudi olmayanlar tarafından sık sık kullanılmıştır. Altı köşeli yıldız, süs amacıyla ortaçağda özellikle X. ve XI. yüzyıllarda Müslüman ve Hristiyan memleketlerinde de kullanılmıştır. XIII. yüzyıldan sonra alt köşeli yıldız, Almanya ve İspanya'da İbrani Kitab-ı Mukaddes el yazmalarında görülmüştür. Altı köşeli yıldız Yahudiler tarafından "Davud Yıldızı" ismiyle kullanıldığına dair en eski kaynak, Nahmanides'in erkek torunu tarafından XIV. yüzyılın ilk yarısında yazılmış olan "Sefer ha Gevul" adlı kabbalistik bir eserdir. XIII. ve XVII. yüzyıllar arasında "Davud Kalkanı" ve "Süleyman Mührü" terimleri, aralarında ayırım yapmaksızın kullanılmıştır.

1354'de IV. Charles (M.S. 1316-1378), Prag'daki Yahudi Cemaatine, daha sonraki dökümanlarda "Kral Davud'un Bayrağı" olarak isimlendirilecek olan altı köşeli yıldız ile "Süleyman Mührü" denilen beş köşeli yıldız işlemeli kırmızı bir flama kullanmalarına izin vermiştir. Alt köşeli yıldız, kabalistlerin kullanım sonucu Mesihî Ümid'in ve Hz. Davud (a.s.)'un Oğlunun Kalkanının bir sembolü hâline geldi. Bu işaretin Mesihî Ümid yorumu XVII. yüzyılda sahte mesih Sabatay Sevi (M.S. 1626- 1676)'nin taraftarları arasında revaç buldu. Bunun sonucu Davud Kalkanı MBD (Messiah b. David)'in mührü, "İsrail Tanrısının Mührü" olarak tasvir edildi. Buna rağmen bu yorum özel bir gruba has olarak kaldı, halka mâl olmadı. XVIII. yüzyılın sonunda, Davud Yıldız, Batı Avrupa'da popüler bir kullanıma sahip oldu, belki de Yahudiliği sembolize eden veya açıklayan yeni bir anlam kazandı. Bununla birlikte XIX. yüzyılın sonunda Davud Yıldızı, Ortodoks Yahudileri tarafından bir sembol olarak henüz kabul edilmemiştir.

Davud Yıldızı, siyonist hareket tarafından da kullanılmıştır. Theodor Herzl (M.S. 1860-1904)'in çıkardığı, "Die Welt" (The World) adlı siyonist dergide altı köşeli yıldız kullanması, siyonistlerin onu siyonistliğin bir sembolü olarak benimsemelerini sağladı ve böylece 1897'de Basel şehrinde yapılan ilk siyonist kongrede siyonist hareketin sembolü olarak resmen kabul edildi. Davud Yıldızı, Yahudiler için yeni umutların, yeni bir geleceğin ve Filistin'de Yahudi Devletini kurma teşebbüslerinin canlı bir sembolü oldu. 1930'larda ve

1940'larda Naziler kendi kontrolleri altında bulunan topraklardaki bütün Yahudileri "Yahudi" sözü ve Davud Yıldızı bulunan bir utanç nişanesi kabul ettikleri sarı bir elbise giymeye zorlardı. Bu uygulama Davud Yıldızına şehitlik ve kahramanlık ifade eden bir anlam kazandırır. Menorah, Yahudilik için çok daha eski bir sembol olmasına rağmen 1948 yılında kurulan İsrail Devleti, Davud Yıldızı'nın millî bayraklar üzerinde kullandı ve böylece altı köşeli yıldız, Yahudi hayatında oldukça yaygın bir kullanıma sahip oldu ve Yahudilikle özdeşleşti.

Davud Yıldızı Göstergeleri ve Sembolizmi

Dini İnanç ve Kimlik: Davut Yıldızı, Yahudi inancının ve kimliğinin önemli bir sembolüdür. Yahudi halkı için bir kimlik ifadesi olarak kabul edilir ve inançlarını, tarihlerini ve kültürlerini temsil eder. Aynı zamanda siyasi, politik sembolleri olarakta kullanılır.

Birlik ve Dayanışma: Davut Yıldızı, Yahudi topluluğunun birlik ve dayanışmasını simgeler. Ortak inançları ve kökleri paylaşan insanları bir araya getirme gücüne sahiptir.

Tarihi ve Kültürel Bağlar: Sembol, Yahudi halkının tarihini ve kültürel mirasını yansıtır. Binlerce yıllık bir geçmişe dayanan derin köklere sahiptir ve Yahudi kimliğinin sürekliliğini temsil eder.

Davud Yıldızı Yahudi halkının kendilerini temsilen kullandıkları bir semboldür ve milli bayrakları da dahil ibadethaneleri sinagoglarda da görülmektedir. Proje sembolün tüm bu göstergeleri göz önüne alınarak tasarlanmıştır.

Topluluk Nedir?

Aynı ortamda birleşen insan kalabalığı. Nitelikleri yönünden bir bütün oluşturan bireylerin, kimselerin tümü. Toplumsal küme.

Toplum Nedir?

İlk İnsanın ortaya çıkışından bu yana İnsanlar çeşitli topluluk biçimleri arasında yaşamışlardır. Topluluk, ortak bir amacı, ilgi alanları veya bağlantıları paylaşan insanların oluşturduğu bir sosyal birlikteliği ifade eder. Toplum, aynı toprak parçası üzerinde yaşayan bireylerin bir araya gelerek ilişki kurdukları ve birbirleriyle etkileşimde buldukları yapıya denir. Topluların birlikteliği belirli bir coğrafi bölgede veya belirli bir kültür veya değerler sistemi etrafında ortak paylaşılan normlar, değerler, inançlar, gelenekler, ve davranış biçimleri üzerine kuruludur.

Topluluğun Göstergeleri

Çeşitlilik ve farklılık: Topluluklar, genellikle çeşitliliği ve farklılıkları simgeler. İnsanların farklı arka planlardan gelmesi ve farklı inançlara sahip olmaları, toplulukların zenginliğini ve karmaşıklığını yansıtır.

Dayanışma ve Birlikte İş Yapma: Topluluklar ortak hedeflere ulaşmak için bir araya gelen insanlar arasında dayanışma ve birlikte iş yapma duygusunu simgeler. Topluluklar, bireylerin güçlerini birleştirerek daha büyük bir etki yaratmalarını sağlar.

Toplumsal değerler ve Normlar: Bir topluluğun normları değerleri ve beklentileri o toplumun sembolizminin bir parçasıdır. Topluluklar, ortak değerler etrafında birleşir ve belirli normları sürdürmeyi amaçlar.

Kararlılık ve İrade: Topluluklar birlikte hareket ederek kararlılık ve iradeyi temsil ederler. Ortak amaçlara ulaşmak için gereken azim ve kararlılık, toplulukların başarısının temelini oluşturur.

Ayak İzleri Göstergebilimleri

Ayak izi, genellikle yeryüzüne basıldığında ayakların bıraktığı izlerdir. Bu izler, yürüyüş şekli, ayak yapısı ve hatta kişinin ağırlığı gibi çeşitli fiziksel özellikler hakkında bilgi verebilir. Ayak izleri, arkeoloji, paleontoloji, adli tıp ve doğa bilimleri gibi birçok alanda önemli veriler sağlar.

Ayak İzinin Göstergebilimi

Göstergebilim, işaret ve sembollerle ilgilenen bilim dalıdır. Ayak izlerinin göstergebilimini anlamak, ayak izlerinin bir "işaret" olarak nasıl anlamlandırıldığını ve yorumlandığını inceler. Bu süreçte aşağıdaki unsurlar göz önünde bulundurulur:

İkonik İşaretler: Ayak izi, doğrudan bir nesnenin (ayağın) fiziki izini taşır. Bu nedenle ikoniktir, çünkü temsil ettiği nesneye fiziksel olarak benzer.

İndeksik İşaretler: Ayak izi, bir olayın (bir kişinin oradan geçtiği) doğrudan bir sonucu olarak ortaya çıkar. Bu nedenle indeksiktir, çünkü nedensel bir ilişkiyi gösterir.

Sembolik İşaretler: Bazı kültürlerde ayak izleri, belirli anlamlar taşıyabilir. Örneğin, bir liderin ayak izi, gücün veya kutsallığın sembolü olarak kabul edilebilir.

Siyasi Liderlerin Ayak İzlerinin Göstergebilimi

Siyasi liderlerin ayak izleri, bu liderlerin sembolik temsilcileri olarak yer alır. Göstergebilim açısından bu ayak izleri şu anlamları taşır:

İktidar ve Otorite: Ayak izleri, bu kişilerin gücü ve otoritesini simgeler. Ayak izleri, kişinin bir yerde bulunmuş olduğunu ve orada etkili olduğunu gösterir. Bu bağlamda, siyasi liderlerin ayak izleri, onların gücünü ve etki alanlarını işaret eder.

Temsil ve Katılım: Ayak izleri, liderlerin fiziki varlığının ötesinde, temsil ettikleri ideolojilerin ve politikaların da bir göstergesidir. Bu izler, liderlerin ideolojilerini ve politikalarını fiziksel olarak sahneye taşır.

Kontrol ve Yönlendirme: Ayak izlerinin kürsünün önünde yer alması, liderlerin halkı nasıl yönlendirdiğini ve kontrol ettiğini simgeler. Kürsü, kararların alındığı ve fikirlerin ifade edildiği bir yer olduğu için, liderlerin ayak izleri burada onların kontrol gücünü ve kitleleri yönlendirme kapasitelerini yansıtır.

Askeri Ayak İzlerinin Göstergibilimi

Askeri ayak izleri, askeri gücün ve disiplinin sembolü olarak kullanılır. Göstergibilimsel olarak şu anlamları taşır:

Güç ve Zor Kullanma: Postallar, askeri gücün ve zor kullanmanın sembolüdür. Ayak izleri, bu gücün varlığını ve etkisini hatırlatır. Askeri gücün siyasi otoriteyi desteklediği ve gerektiğinde zor kullanarak düzeni sağladığı anlamına gelir.

Disiplin ve Hiyerarşi: Askeri postallar, askeri disiplini ve hiyerarşiyi simgeler. Bu izler, askeri düzenin ve katı hiyerarşik yapının bir göstergesidir. Askeri gücün, siyasi otoriteye destek verdiği ve onun arkasında durduğu anlamına gelir.

Güvenlik ve Tehdit: Askeri ayak izleri, aynı zamanda güvenlik ve tehdit unsurlarını da temsil eder. Bu izler, askeri gücün güvenliği sağladığını ancak aynı zamanda bir tehdit unsuru olabileceğini de gösterir. Askeri güç, gerektiğinde otoriteyi koruma ve savunma işlevi görür.

Okların Göstergibilimi

Sergi girişindeki oklar, ziyaretçileri kürsüye yönlendiren semboller olarak kullanılır. Göstergibilim açısından şu anlamları taşır:

Yönlendirme ve Rehberlik: Oklar, belirli bir yöne doğru rehberlik eder ve yönlendirir. Bu bağlamda, serginin temasına uygun olarak kapitalist sistemin insanları nasıl yönlendirdiğini ve manipüle ettiğini simgeler.

Kontrol ve Manipülasyon: Oklar, sistemin insanları belirli bir yöne sevk etme ve onların hareketlerini kontrol etme kapasitesini gösterir. Bu oklar, kapitalist sistemin bireyleri nasıl kontrol ettiğini ve manipüle ettiğini anlatır.

Dikkat Çekme ve Odaklama: Oklar, ziyaretçilerin dikkatini belirli bir noktaya çekmek için kullanılır. Sergide oklar, ziyaretçileri kürsüye ve tavandaki Davud Yıldızı'na yönlendirir. Bu da kapitalist sistemin insanların dikkatini nasıl belirli ideolojilere ve sembollere çektiğini gösterir.

Göstergebilim bize diyor ki nesnenin görünen manasının arkasında bir gizli mana daha yatar. Proje göstergebilim üzerine kuruldu. Projede yer alan tavana monte edilmiş Davud yıldızı, küreselcilerin dolayısıyla siyonistlerin gücünü temsil etmektedir. Davud yıldızının hemen altında duran kürsü ise küreselcilerin gücüne atıf yapmaktadır. Burada tavan ve taban ilişkisi de kurulabilir. Peki bu nasıl bir güçtür? Kürsü deyince akla bir mobilya malzemesi gelebilir ancak kürsü dendiği zaman hepimiz biliriz ki kitleleri önünde toplayan ancak söz sahibi olabileceklerin başına geçtiği bir araçtır. Dolayısıyla aslında bize hem gücü hem de söz sahibi olan kişileri hatırlatır. Kürsünün hemen önünde siyasi liderleri temsilen balmoral ayakkabı izleri ve askeri gücü temsilen postal ayakkabı izleri yerleştirildi. Serginin girişine bazı oklar koyuldu ve o oklar sergi için gelenleri kürsüye yönlendirdi ve kürsünün önünde topladı. Kürsüde herhangi bir kişi yoktu çünkü konuşan kişi birey yada bireyler değil ideolojinin ta kendisiydi. Dünyadaki siyasi liderlerin kürsü önünde durması ise dünyadaki tek gücün sahibine yapılmış bir atıftır ve siyasi

liderlerin hangi güce hizmet ettiğini, hangi ideolojinin sesine kulak verdiğini anlatmaktadır. Siyasi liderlerin ayak izlerinin arkasına dizilmiş postal ayak izleri ise dünyadaki siyasilerin arkasındaki askeri güce atıfta bulunmaktadır. Proje küreselcilerin dünya üzerindeki etkisinden yola çıkılarak yapıldı. Burada bu gücün insanları ne seviyede etkilediğini yansıtabilmek çok önemliydi. İnsanları manipüle ettiği tek bir sistem üzerinden yönettiği, her şeyi bir bilinmeyen ve bunun yanı sıra tek tip haline gelen bir duruma sokması güçlü bir dille anlatılması gerekiyordu. Dünyadaki insanların hepsi aslında sistemin kölesi olmuş durumda, en basitinden hepimiz çok para kazanmak için çabalıyoruz mu? Peki parayı ne için kazanmak istiyoruz?! Sistemin oluşturduğu statü basamaklarını tırmanmak, belki bir yarışa veya gösterişe esir olmak... Sistemin bize dayattığı değil de kendi değerlerimiz uğruna ne tür bir çaba sarf ediyoruz? Ya da bir şeyleri ne kadar sorguluyoruz? Dünya kimliğini bir tarafa bırakıp kendi kimliğimizi ne kadar sahipleniyoruz? Kendimizi ne kadar tanıyoruz? Sistemin bize dayattığı değil de kendi arzularımızı ne kadar iyi biliyoruz? Modadan, trendden, popülerlikten uzak bir şekilde ne kadar özgün yaşıyoruz? Sahip olduğumuz her şey aslında ihtiyaç üzere para ödediğimiz şeyler mi yoksa daha zengin daha havalı daha modern gözükebilmek için yaptığımız 'masraflar' mı? Dünyada tüm milletler, topluluklar ve bireyler üzerine doğrultulan en güçlü silah algıdır. Küreselcilerin ellerinde tuttuğu en güçlü silahları ise ekonomiden ve askeri istihbarat gücünden daha çok dünya üzerinde kurmayı başardıkları algıdır. Serginin girişinden başlayan ve seyircileri kürsünün önüne getiren oklar ise kapitalist sistemin, dünya milletleri olarak bizi yönlendirmesinin üzerine kurulmuş bir göstergedir. Oklar sergiye gelenleri, kürsü önüne yönlendirdi ve gelenlerin tavandaki Davud Yıldızı'na bakmalarını sağladı. Aslında yapılan proje

ile hem seyircilerde bir farkındalık oluşturulmaya çalışıldı hem de bu kapitalist sistemin hiç sorgulamadan bir kölesi haline geldikleri için yargılanmış oldular. Proje kürsünün önüne toplanan insanlarla bir bütün haline geldi ve verilmek istenen mesajı tamamladı.

Temsili ayak izleri, kürsü ve Davud Yıldızı

Kürsüye giden oklar

Kürsü önünde toplanan ziyaretçiler projenin bir parçası haline geldiler

2.3.UYGULAMANIN DÜŞÜNSEL YÖNÜ

Özellikle politik siyonizmin doğuşunu detaylarıyla ele almak istedim çünkü aslında bizi ilgilendiren nokta tam olarak bu doğuşun ve yükselişin kendisidir. Bir ilgi alanından daha çok bilmek zorunda bırakıldığımız bir husustur. Mesele Yahudilik dini ile ilgili değildir ki proje, antisemit bir yaklaşımla değil Yahudi halkının belli bir kesiminin ideoloji olarak benimsediği bu hareketin dünyaya verdiği zararı eleştirmek ve açıkta olan tehdit için toplumlara farkındalık kazandırmak amacıyla yapılmıştır. Bir Türk genci olarak ideolojilerinin hedefinde ki toprakların bir kısmının benim devletime ait olduğu gerçeği bile başlı başına benim ve geleceğim adına bir tehdittir. Filistin halkının yıllardır gördüğü zulmün son zamanlarda daha da alevlenmesi dünya da yaşanan petrol savaşları ekonomik krizler göç dalgaları yapılan dini ve etnik köken ayrımları salgınlar acil bir farkındalık geliştirip harekete geçmeyi mecbur kılıyor.

Bir dünya döneminde ötekileştirilip dışlanan yahudiler dünya ya hükmedebilmek için şahsi çıkarlarından yeri geldiğinde vazgeçmiş ve soydaşları ile kenetlenmişlerdir. Ve sonrasında mistik bir şekilde güçlerini büyüten yahudiler tüm dünyaya hükmetmişlerdir. **Yüksek ideallerin bencillik bağını öldürdüğü pekiyi bilinir.** Mustafa balcıoğlu kitabında bu sözü yahudi ailesi Rothschild'lar için kullanmıştır. Çünkü Yahudiler bu güce birden ulaşmamıştır ki geçmişten bugüne kadar ki süreçte birbirlerine karşı son derece fedakar açık ve birleştirici zihniyetlerinin bu konuma gelmelerinde ki büyük öneminden bahsetmek kaçınılmazdır. Dünya milletleri olarak siyonizmi eleştirebiliriz yanlışlarını ortaya koyabiliriz ve fakat ders almamız gereken bir, "İdeallerine giden yolda bencillik bağlarını öldürdükleri!" gerçeğini kabul edip ve hatta bunu takdir etmemiz, örnek almamız gerekir ki eğer bir idealimiz varsa ki aksini söyleyen bir toplum yoktur, bunu yalnızca bir ideal olmaktan çıkarıp hayata geçirebilelim. Dünya üzerinde insana karşı kullanılacak en güçlü silah "algı" dır! Hangi dönemde ve hangi konumda olursak olalım tarih, imkansız görülenin bile bir milletin inancı, azmi ve çabası ile her şeyi mümkün kıldığını bize kanıtlar. "Hayat en amiyane tabirle iradelerin savaşdır." Toplumu bilinçsizlikten kurtarır farkındalık kazandırırsak öngörülen sonu elbette değiştirebiliriz. Tabii buda inanç ve çaba ile mümkündür.

Proje sunum anı I

II

KAYNAKÇA

- Antmen, Ahu. *20. Yüzyıl Batı Sanatında Akımlar*. Sel Yayıncılık, 2009.
- Barthes, Roland. *Göstergeler İmparatorluğu*. Çev. Tahsin Yücel. Yapı Kredi Yayınları, 1996.
- Balcıoğlu, Mustafa. Balcı, Sezai. *Rothschildler ve Osmanlı İmparatorluğu*. Erguvani Yayınevi, 2023.
- Atasagun, Galip. *Yahudilikte Dini Sembol ve Kavramlar*. İlahiyat Dergisi
URL: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/184497>
- Ünal, H. "İslam, Hristiyan ve Musevi İlahilerinde Gül, Haç ve Davud Yıldızı Sembolleri" Yüksek Lisans tezi, Mamara Üniversitesi, 2022.
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Lectern>
- Süzen, H. N. "Sanatta Disiplinlerarası Bir Yaklaşım: Enstalasyon Sanatı ve Genco Gülan Örneklemleri." *Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sanat ve Tasarım Dergisi*, no. 3, 2010.
URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/192577>
- Avcı, Sevgi, and Menekşe Uslu. "Ai Weiwei'nin Muhalif Sanatı." *Akdeniz Sanat Dergisi*, vol. 13, no. 23, 2019.
- Duran, Mehmet Ali. "Politik Siyonizm Ekseninde Yahudi Devleti Fikri." *Akademik Tarih ve Araştırmalar Dergisi*, vol. 2, no. 1, 2020.
- Bağatır, Reyhan Demir. "Nesnenin Ötesi: Kavramsal Sanatın Dayanak Noktaları." *Sanat ve Tasarım Dergisi*, 2011.